

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ Η ΑΛΙΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κτηνοτροφία, είναι η εκτροφή και η αναπαραγωγή ζώων καθώς και η αξιοποίηση των προϊόντων τους. Μπορεί να είναι **νομαδική** (ελεύθερη βόσκηση των ζώων) ή **σταβλισμένη** (εκτροφή σε κτηνοτροφικές μονάδες)

Σήμερα, η σταβλισμένη κτηνοτροφία αναπτύσσεται και η νομαδική εγκαταλείπεται. Αυτό συμβαίνει λόγω των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η νομαδική κτηνοτροφία.

Η εκτροφή πλέον γίνεται σε στάβλους και **σύγχρονες μονάδες** και αποφεύγονται έτσι οι

μετακινήσεις ανάλογα με την εποχή και τις καιρικές **συνθήκες**.

Γίνεται **έλεγχος** των τροφών, έτσι ώστε να έχουν τα κατάλληλα θρεπτικά συστατικά και εξετάζεται η υγεία τους από κτηνιάτρους. Επειδή τα κέντρα εκτροφής βρίσκονται κοντά σχετικά σε μεγάλες πόλεις (σε αντίθεση με τη νομαδική), η

μεταφορά των προϊόντων στην αγορά γίνεται ευκολότερη και η διάθεση τους άμεση. Και στην κτηνοτροφία (όπως στη γεωργία) παρόλο που υπάρχει μείωση των ανθρώπων που ασχολούνται με αυτήν, η **παραγωγή αυξάνεται**. Ο λόγος είναι ο ίδιος που αναφέραμε και στην γεωργία. Τα μηχανικά μέσα που χρησιμοποιούνται διευκολύνουν την παραγωγή, μειώνοντας το χρόνο που απαιτείται για τη φροντίδα των ζώων.

Ιδιαίτερα αναπτυγμένη είναι και η **πτηνοτροφία**, ιδίως σε περιοχές όπως η Μακεδονία (Δυτική), η Στερεά Ελλάδα, η Πελοπόννησος και η Κρήτη όπως επίσης και η νομαδική κτηνοτροφία **αμνοεριφίων** σε Ήπειρο, Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα και νησιά.

Μελισσοκομία είναι η εκτροφή μελισσών και η εκμετάλλευση των προϊόντων που παράγουν.

Αποτελεί έναν από τους σημαντικούς κλάδους της πρωτογενούς παραγωγής στη χώρα μας. Συγκεκριμένα απασχολούνται περίπου 23.000 μελισσοκόμοι και η ετήσια παραγωγή μελιού στη χώρα μας ανέρχεται στους 14.000 τόνους. Υπάρχουν δυο κατηγορίες μελιού:

- ★ το **ανθόμελο**, που παράγεται από το νέκταρ των λουλουδιών(θυμαριού, πορτοκαλιάς κλπ) και
- ★ το μέλι **μελιτωμάτων**, που παράγεται από το χυμό του πεύκου, της ελάτης και άλλων δασικών φυτών

Οι μεγαλύτερες ποσότητες παράγονται στην Ελλάδα από πεύκο (60%) και ακολουθούν του θυμαριού (15%) και της ελάτης (10%)

Άλλα μελισσοκομικά προϊόντα είναι:

- ★ ο **βασιλικός πολτός**, πλούσιος σε πηγή πρωτεϊνών, βιταμινών και άλλων χρησιμων ουσιών

- ★ η **γύρη**, με μεγάλη βιολογική αξία για τη μέλισσα αλλά και τον άνθρωπο και αυτή πλούσια με χρήσιμα συστατικά
- ★ η **προπόλη**, δηλαδή η ρητινώδης κολλητική ουσία που χρησιμοποιούν οι μέλισσες για τη στεγανοποίηση και την απολύμανση του εσωτερικού της φωλιάς τους . Είναι χρήσιμη για τη θεραπεία τραυμάτων, τις παθήσεις του αναπνευστικού συστήματος, για τα καλλυντικά κλπ
- ★ **το κερί**, που παράγεται από τους κηρογόνους αδένες της μέλισσας και
- ★ το **δηλητήριο** της, που η φαρμακευτική του δράση ήταν γνωστή από την αρχαιότητα και χρησιμοποιείται σε φάρμακα κατά των ρευματικών παθήσεων

Η **αλιεία**, είναι η συλλογή και η εκμετάλλευση του ζωικού πλούτου της θάλασσας, των ποταμών και των λιμνών.

Διακρίνεται σε **παράκτια**, **μέση** και **υπερπόντια** ανάλογα με τον τόπο όπου γίνεται.

Σήμερα ιδιαίτερα αναπτυγμένες είναι και οι **ιχθυοκαλλιέργειες** αφού εκεί εκτρέφονται και

αναπαράγονται ψάρια σε προστατευμένο περιβάλλον και με ελεγχόμενη τροφή

Ιδιαίτερη αναφορά με άσχημες συνέπειες πρέπει να γίνει για την **παράνομη αλιεία**.

Και αυτή μπορεί να έχει πολλές μορφές όπως:

η **ρίψη δυναμίτιδας** από την ακτή. Έτσι αλιεύονται πολύ εύκολα και γρήγορα ψάρια όμως καταστρέφεται και ο γόνος-τα αυγά των ψαριών-καθώς και η μορφή του βυθού, με συνέπεια να νεκρώνεται ένας βιότοπος και χωρίς να μπορεί να ανανεωθεί και να πολλαπλασιαστεί καμιά μορφή ψαριού.

η **τράτα** (δίχτυα που σύρονται από αλιευτικά και "χτενίζουν" το βυθό

η αλιεία με δίχτυα με μικρές οπές (**αθερινόδιχτα**) κοντά στις ακτές αφού και έτσι οδηγείται η εξαφάνιση του γόνου.

Τέλος η **σπογγαλιεία**, η συλλογή δηλαδή σφουγγαριών των θαλασσών που στα παλιότερα χρόνια υπήρξε ανθηρή, μέχρι την εμφάνιση των σημερινών συνθετικών σφουγγαριών. Ένα επάγγελμα που αποτελούσε στα Δωδεκάνησα-κυρίως στην Κάλυμνο- την κύρια ασχολία των κατοίκων για περισσότερο

από έναν αιώνα. Ένα επάγγελμα ιδιαίτερα επικίνδυνο για τον άνθρωπο, αφού η απότομη ανάδυση στην επιφάνεια μετέβαλε τα αέρια του αίματος με συνέπεια την απώλεια αισθήσεων και την παροδική ή μόνιμη αναπηρία και πολλές φορές και το θάνατο. Σήμερα υπάρχει ειδικός εξοπλισμός και σχολές όπου οι υποψήφιοι δύτες εκπαιδεύονται κι έτσι οι κίνδυνοι γι αυτούς τους λίγους έστω που ασχολούνται μειώνονται αισθητά.